

AZ ARADI ÜNNEP.

Október hatodikán a nemzet szive dobogott Aradon, a haza szent földjén.

A tizenhárom aradi vértanú halálának ötvenedik évfordulója magasztos nemzeti ünnep volt.

Magyarország minden tájékáról oda zarándokoltak kicsinyek és nagyok.

A szobornál, a vesztőhelyen lovas zenészek szívet megindító, mélabús kesergőket fútak tárogatón. A szabadság szeretete járta át a kebleket, a szabadság szeretete gyúlt ki a szemekben.

Gyönyörű volt a Szabadságtér, a hol a vértanúk szobra áll. Minden ház gyászpompába volt vonva.

A téren sudár fenyőszálak sora-

Október hatodika Aradon.

A vesztőhelyen.

gazdagok és szegények, hogy leróják a szabadsághősök szobránál és vesztő helyén a magyar nép lánggal égő hátláját.

Zászlók lobogtak, virágok, pálmák, koszorúk illatoztak a mosolygó őszi napfényben.

Nem a gyász ünnepe volt ez, hanem a diesőség, a feltámadás lélekemelő ünnepe.

koztak körben feketével behúzza. Oszlopokon áldozati tüzek égtek, láng és füstszalagot lobogtatva az ünneplők feje fölött. A Szabadságtérnek minden talpalatnyi földjén egy-egy magyar szív dobogott. Rengeteg fejedő, virágerdő, zászlóerdő tarkállott a téren.

A szabadságtéri ünnep után a negyven-ötven ezer főnyi sokaság megindult a Maroson túlra, a vesztőhely

felé, s körülállta azt a helyet, a hol a hősök szive utolsót dobbant, a hol most emlékezetükre magas domb emelkedik, s a dombon virágban fürdő kőoszlop. Dalban, versben, szónoklatokban áldoztak a vértanúk dicső emlékének.

föld nem áldatlan, hogy a ki a hazaért hal meg, az beírta a nevét a halhatatlanság arany könyvébe.

Véssétek a szivetekbe a hősök példáját.

Olvasgassátok Magyarország törté-

Október hatodika Aradon.

A Szabadságtéren.

A tömérdek koszorúból mindenki szakított egy-egy lombot, egy-egy levelet, hogy széles e hazában mindenütt hirdesse a tizenhárom aradi vértanú dicsőségét.

Hirdesse, hogy a vérrel áztatott

netét, melynek majd mindenik lapja hulló könnyvel van beírva. De be van írva a történet könyvébe az is, hogy az a nemzet nem vesztet el soha, melynek annyi vértanúja van, mint a magyarnak.

—a—s.